

पद चालीसको लुकेको इतिहास - संख्या एक्काइस

दोस्रो शोक — भाग आठ — इजकिएल नम्बर दुई

Jeff Pippenger

2026-08-05

इजकिएलले तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसका निम्ति यहूदाको कुलका सिंहद्वारा शिक्षाको कार्य सम्पन्न गरिएको छ, र उहाँको आधारभूत शिक्षा “रेखामाथि रेखा” हो।

उहाँले जसलाई भन्नुभयो, “यही विश्राम हो, जसद्वारा तिमीहरूले थाकेकालाई विश्राम दिन सक्छौ; र यही ताजगी हो”; तैपनि तिनीहरूले सुन्न चाहेन्। तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका लागि आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, र पछाडि ढलून्, र चकनाचूर होऊन्, र पासोमा परून्, र समातिऊन्। यशैया २८:१२, १३।

यस समय यहूदाको कुलको सिंहले इजकिएलको पुस्तक खोल्दै हुनुहुन्छ। हामीलाई यसरी सूचित गरिन्छ कि इजकिएल तीसौं वर्षमा एक पुजारी हुन्—“तीस” ले पुजारीको रूपमा उनको प्रतीकात्मक आयुलाई जनाउँछ, अथवा योशियाको महान् जुबिलीबाट आरम्भ भएको भविष्यसूचक रेखाको तीसौं वर्षलाई। अन्तिम दिनहरूको अन्तिम पूजाहारी पदचाहिँ एक लाख चवालीस हजार हुन्, र प्राचीन शाब्दिक इतिहासहरूले अन्तिम दिनहरूमा एक प्रतीकात्मक इतिहासको पूर्वरूप प्रस्तुत गर्छन्।

तर तिमीहरू परमप्रभुका याजकहरू कहलाइनेछौ; मानिसहरूले तिमीहरूलाई हाम्रा परमेश्वरका सेवकहरू भन्नेछन्; तिमीहरूले जातिहरूको धन-सम्पत्ति उपभोग गर्नेछौ, र तिनीहरूको महिमामा तिमीहरू आफैं गौरव गर्नेछौ। यशैया ६१:६।

इजकिएल अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको प्रतीक हो—त्यो पवित्र इतिहास, जसलाई प्रत्येक भविष्यसूचक साक्षीले पहिचान गर्दछ। त्यो पवित्र इतिहास तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन हो, जसको विशेष पूर्वछाया १८४० मा पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनद्वारा दिइएको थियो। पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलन तीन स्वर्गदूतहरूमध्ये अल्फा स्वर्गदूत थियो र तेस्रो ओमेगा स्वर्गदूत हो। यसकारण इजकिएल एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा पत्रसँग समरेखित छ। पत्रुस र इजकिएल दुवै अवस्थित रहेका प्रतीकात्मक इतिहासलाई पानियमको इतिहासको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

सानो पुस्तक

इजकिएलले त्यो सानो पुस्तक लिन्छन्, जसरी यूहन्नाले प्रकाशितवाक्य अध्याय दसमा लिएका थिए।

तर हे मानिसको सन्तान, म तिमीलाई जे भन्छु, त्यो सुन; त्यो विद्रोही घरानाजस्तो विद्रोही नहोऊ; आफ्नो मुख खोल, र म तिमीलाई जे दिन्छु, त्यो खाऊ। अनि जब मैले हेरेँ, हेर, एउटा हात मलाई पठाइयो; र, हेर, त्यसमा एउटा पुस्तकको पत्रो थियो; अनि उसले त्यो मेरो सामु फैलायो; र त्यो भित्र र बाहिर दुवैतिर लेखिएको थियो; र त्यसमा विलाप, शोक, र हाय लेखिएका थिए। फेरि उहाँले मलाई भन्नुभयो, हे मानिसको सन्तान, तिमीले जे भेट्छौ, त्यो खाऊ; यो पत्रो खाऊ, र गएर इस्राएलको घरानासित बोल। तब मैले आफ्नो मुख खोलेँ, र उहाँले मलाई त्यो पत्रो खान लगाउनुभयो। अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, हे मानिसको सन्तान, म तिमीलाई दिने यस पत्रोलाई आफ्नो पेटले खाओ, र आफ्नो आन्द्राभुँडी भर। तब मैले त्यो खाएँ; र त्यो मेरो मुखमा मिठासको निम्ति महजस्तै थियो। इजकिएल २:८-१०, ३:१-३।

प्रकाशको पुस्तकको दशौं अध्यायमा यूहन्नाले सानो पुस्तक खान्छन्, र सम्पूर्ण अध्यायले ११ अगस्ट, १८४० देखि २२ अक्टोबर, १८४४ सम्म परमेश्वरको शक्तिको प्रकटीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको घोषणामा एकताबद्ध हुने स्वर्गदूतले आफ्नो महिमाद्वारा सारा पृथ्वीलाई प्रकाशित पार्नेछ। यहाँ विश्वव्यापी विस्तार र असामान्य सामर्थ्य भएको कार्यको पूर्वकथन गरिएको छ। सन् 1840-44 को आगमन आन्दोलन परमेश्वरको शक्तिको एक गौरवशाली प्रकटीकरण थियो; पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका हरेक मिसनरी केन्द्रसम्म पुऱ्याइयो, र केही देशहरूमा सोही शताब्दीको सुधार आन्दोलनदेखि यता कुनै पनि देशमा देखिएको भन्दा महान् धार्मिक चासो प्रकट भयो; तर यी सबैलाई तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम चेतावनीअन्तर्गत हुने शक्तिशाली आन्दोलनले उछिन्न जानेछ।” The Great Controversy, 611.

इजकिएल प्रकाशको पुस्तकको अध्याय १० मा यूहन्नासित समरेखित छन्, यसरी एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा पत्रुस, यूहन्ना र इजकिएल आफ्ना तोकिएका स्थानमा सँगै उभिएका छन्।

१८४० देखि १८४४ सम्मको अवधि चार वर्षको एक कालावधिलाई जनाउँछ, जुन जुलाई २७, १२९९ मा आरम्भ भएको एक सय पचास वर्षको अवधिसहित सुरु भएको समय-भविष्यवाणीबाट प्रारम्भ भयो। ती “पाँच महिना” अन्त भए र तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनको समय-भविष्यवाणीसँग संयुक्त भए, जुन अगस्ट ११, १८४० मा समाप्त भयो, जब परमेश्वरको शक्तिको महिमामय प्रकटीकरण अक्टोबर २२, १८४४ सम्म प्रकट भयो। त्यसपछि भविष्यसूचक समयको प्रयोग समाप्त भयो।

र स्वर्ग, त्यहाँ भएका सबै वस्तुहरू, पृथ्वी, त्यसमा भएका सबै वस्तुहरू, समुद्र, र त्यसमा भएका सबै वस्तुहरू सृष्टि गर्नुहुने, सदासर्वदा जीवित रहनुहुनेको नाउँमा उसले शपथ खायो कि अब उप्रान्त समय रहनेछैन। प्रकाश 10:6।

भविष्यवाणीसम्बन्धी समय २२ अक्टोबर १८४४ मा भविष्यवाणीको वैध प्रयोगको रूपमा समाप्त भयो। इजकिएल, पत्रुस र यूहन्ना प्रत्येकले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका आन्दोलनका साथै तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा परमेश्वरका बुद्धिमान् कुमारीहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

दर्शनहरू

इजकिएलका पहिलो ‘एघार’ अध्यायहरूले पहिलो अध्यायको पहिलो पदमा उल्लेख गरिएझैं “दर्शनहरू” को एक श्रृंखला प्रस्तुत गर्दछन्।

अब यस्तो भयो कि तेस्रो वर्षको चौथो महिनाको पाँचौँ दिनमा, जब म केबार नदीको किनारामा बन्धुवाइहरूका बीचमा थिएँ, तब आकाश खुल्यो, र मैले परमेश्वरका दर्शनहरू देखें। इजकिएल 1:1।

पहिलो एघार अध्यायका “दर्शनहरू” पहिले अध्याय एकमा केबार नदीको किनारमा दिइयो, त्यसपछि अध्याय तीनको “समथर भूमिमा” भएको दर्शनमा त्यसलाई विस्तार गरियो, र त्यसपछि फेरि अध्याय आठको यरूशलेमस्थित दर्शनमा। केबार नदी, समथर भूमि, र यरूशलेम यी तीन स्थानहरूले तीन दर्शनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो एकसाथ मिलेर एउटा दर्शन बन्छन्; यही पद एकको र पहिलो ‘एघार’ अध्यायहरूको “दर्शनहरू” हो।

जुबिली

योशियाहको प्रसिद्ध निस्तार-चाडबाट आरम्भ भएको जुबिली-चक्रको तेस्रो दशकलाई, र त्यसपछि अक्टोबर २२ मा समाप्त भएको तेस्रो दशकलाई मान्नु सहजै समर्थित गर्न सकिन्छ, किनकि पवित्र इतिहासको त्यो विशिष्ट रेखा एकभन्दा बढी साक्षीद्वारा स्पष्ट रूपमा, पङ्क्तिमा पङ्क्ति, प्रस्तुत गरिएको छ। उदाहरणका लागि, निस्तार-चाडले वसन्तकालीन पर्वहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ र प्रायश्चित्तको दिनले शरदकालीन पर्वहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यसैले लैव्यवस्था तेइस योशियाहबाट आरम्भ भएको जुबिली-चक्रसँग समरेखित छ। राजा योशियाहदेखि लिएर ईसा पूर्व ५७३ को अक्टोबर २२ सम्म प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहाससँग समरेखित हुने अन्य रेखाहरू पनि छन्। ईसा पूर्व ५७३ को अक्टोबर २२ मा जुबिली वर्षको ऐतिहासिक परिपूर्ति इतिहासकारहरूद्वारा समर्थित छ।

कालक्रमविद्हरू सामान्यतया प्रायश्चित्तको दिनलाई ५७३ ईसा पूर्वको अक्टोबर २२ मा राख्न सहज मान्छन्, र ६२२ ईसा पूर्वमा योशियाहको महान् निस्तार-चाड पनि ती बाइबलीय कालक्रमविद्हरूद्वारा स्वीकृत मिति हो। वसन्तकालीन पर्वहरूको प्रतीक निस्तार-चाडले उनन्चास-वर्षीय जुबिली चक्रको आरम्भ गर्‍यो, जुन शरदकालीन पर्वहरूको प्रतीक प्रायश्चित्तको दिनमा अन्त्य भयो। उनन्चास वर्ष बनाउने सात-सात वर्षका सात हप्ताहरू भूमिको विश्रामदिनका प्रतीकहरू थिए।

“इतिहास होस्, वा आज्ञा, वा अगमवाणी—प्रत्येक पृष्ठमा पुरानो करारका धर्मशास्त्रहरू परमेश्वरका पुत्रको महिमाद्वारा आलोकित छन्। जहाँसम्म त्यो ईश्वरीय रूपमा स्थापित थियो, यहुदी धर्मको सम्पूर्ण व्यवस्था सुसमाचारको एक सघन अगमवाणी थियो। ख्रीष्टको विषयमा ‘सबै अगमवक्ताहरूले गवाही दिन्छन्।’ प्रेरित १०:४३। आदमलाई दिइएको प्रतिज्ञादेखि लिएर पितृपुरुषहरूको वंशरेखामार्फत् र व्यवस्थाको व्यवस्थामम्म, स्वर्गको महिमामय ज्योतिले उद्धारकर्ताका पदचिह्नहरू स्पष्ट पारेको थियो। द्रष्टाहरूले बेथलेहेमको तारा, आउनुहुने शीलोलाई, रहस्यमय क्रमशः अघि बढिरहेका भविष्यका घटनाहरूका बीच देखे। प्रत्येक बलिदानमा ख्रीष्टको मृत्यु देखाइएको थियो। धूपको प्रत्येक बादलमा उहाँको धार्मिकता उक्लेर गयो। प्रत्येक जुबिलीको तुरहीद्वारा उहाँको नाउँ ध्वनित भयो। परमपवित्र स्थानको विस्मयकारी रहस्यमा उहाँको महिमा वास गर्‍थ्यो।” द डिजायर अफ एजेज, २११।

सत्रह

इ.पू. ५७३ भन्दा चौध वर्षअघि यरूशलेम पतन हुँदा सिदकियाहलाई बाबेल लगिएको थियो। यहुदी इतिहासकारहरूले इ.पू. ६२२ मा योशियाहको समयदेखि इ.पू. ५७३ को अक्टोबर २२ सम्मको युबिली चक्रलाई सत्रौँ युबिली चक्रका रूपमा चिन्हित गर्छन्। राफियाको युद्धदेखि पानियमको युद्धसम्मको अवधि सत्र वर्षको थियो। राफियाको युद्धमा प्टोलमी विजयी भएका थिए, र उनले दक्षिणका राजाका रूपमा सत्र वर्ष शासन गरे। मिलानको आदेशदेखि कन्स्टान्टिनले आफ्नो साम्राज्यलाई ३३० मा विभाजन गरेसम्म सत्र वर्ष थियो। सत्रौँ युबिली चक्रमा यरूशलेम नबुकदनेसरद्वारा नष्ट गरिएको थियो।

किनकि इस्राएलका सन्तानहरू धेरै दिनसम्म राजा बिना, प्रधान बिना, बलिदान बिना, मूर्ति बिना, एफोद बिना, र तेराफीम बिना रहनेछन्; त्यसपछि इस्राएलका सन्तानहरू फर्कनेछन्, र परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई, र दाऊद आफ्ना राजालाई खोज्नेछन्; अनि उत्तरकालमा परमप्रभु र उहाँको भलाइको भय मान्नेछन्। होशे ३:४, ५।

होशेले यस्तो विषयलाई सम्बोधन गरिरहेका छन् जसको सिदकियाहको बन्दीवाससँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध छ, यद्यपि यसले इ.पू. ७२३ मा उत्तरी राज्यको बन्दीवासको आरम्भलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। होशेको यस खण्डको इजकिएलको साक्ष्यसँग सम्बन्ध हुनुको कारण यो हो कि जब इस्राएलले मानव राजामाथि आग्रह गर्‍यो, तब तिनीहरूले परमेश्वरलाई अस्वीकार गरे। दिव्य राजाको सट्टा मानव राजाद्वारा शासित हुन इस्राएलको चाहनालाई लेवीय व्यवस्था २६ मा “सात पल्ट” को न्यायभित्र “तिमीहरूको शक्तिको घमण्ड” भनेर चित्रित गरिएको छ।

अनि यदि यी सबै हुँदाहुँदै पनि तिमीहरूले मेरो कुरा नसुन्ने हो भने, म तिमीहरूका पापहरूको कारण तिमीहरूलाई सात गुणा बढी दण्ड दिनेछु। अनि म तिमीहरूको शक्तिको घमण्डलाई चकनाचूर पार्नेछु; र म तिमीहरूको आकाशलाई फलामजस्तै, अनि तिमीहरूको पृथ्वीलाई काँसोजस्तै बनाउनेछु। लेवीव्यवस्था २६:१८, १९।

“तिमीहरूको शक्तिको घमण्ड” ले इस्राएलको संसारजस्तै हुन र आफ्नै राजा राख्न चाहने अभिलाषालाई जनाउँछ। इ.पू. ७२३ मा उत्तरी राज्यबाट राजाको हटाइनु, अनि इ.पू. ५८६ मा दक्षिणी राज्यका राजा जेदेकियाहको बन्दीगतिमा पर्नु, प्राचीन इस्राएलको “घमण्ड” भङ्ग गरिएको कुराको प्रतीक हो, र घमण्ड पतनभन्दा अघि आउँछ। बाइबलीय भविष्यवाणीमा “शक्ति” भनेको राजा वा राज्य हो, र मानवीय राजा सुरक्षित गर्ने इस्राएलको घमण्डले धर्मसत्तात्मक शासन र दैवी राजाको अस्वीकारलाई चिह्नित गर्दछ।

अनि यस्तो भयो कि, जब शमूएल वृद्ध भए, तब उनले आफ्ना छोराहरूलाई इस्राएलमाथि न्यायीहरू नियुक्त गरे। उनका जेठा छोराको नाउँ योएल थियो; र दोस्राको नाउँ अबियाह थियो; तिनीहरू बेशेबामा न्यायीहरू थिए। तर उनका छोराहरू उनका मार्गहरूमा हिँडेका थिएनन्; बरु तिनीहरू लोभतर्फ लागे, घूस लिए, र न्यायलाई बङ्ग्याए। तब इस्राएलका सबै एल्डरहरू एकसाथ भेला भए, र रामाहमा शमूएलकहाँ आए, अनि उनलाई भने, हेर, तपाईं वृद्ध हुनुभएको छ, र तपाईंका छोराहरू तपाईंका मार्गहरूमा हिँड्दैनन्; अब सबै जातिहरूझैँ हामीमाथि न्याय गर्नलाई हाम्रो निम्ति एक राजा नियुक्त गरिदिनुहोस्। तर जब तिनीहरूले भने, हामीमाथि न्याय गर्नलाई हामीलाई एक राजा दिनुहोस्, तब त्यो कुरा शमूएललाई अप्रिय लाग्यो। अनि शमूएलले परमप्रभुसित प्रार्थना गरे। अनि परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभयो, मानिसहरूले तिमीलाई भनेका सबै कुरामा तिनीहरूको आवाज सुन; किनकि तिनीहरूले तिमीलाई अस्वीकार गरेका होइनन्, तर मलाई अस्वीकार गरेका छन्, ताकि म तिनीहरूमाथि राज्य नगर्छु। मैले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याएको दिनदेखि आजको दिनसम्म, तिनीहरूले गरेका सबै कामअनुसार, जसद्वारा तिनीहरूले मलाई त्यागे र अन्य देवताहरूको सेवा गरे, त्यसै गरी तिनीहरूले तिमीलाई पनि गरेका छन्। यसकारण अब तिनीहरूको आवाज सुन; तैपनि तिनीहरूलाई गम्भीरतापूर्वक चेतावनी देऊ, र तिनीहरूमाथि राज्य गर्ने राजाको चालचलन तिनीहरूलाई देखाइदेऊ। १ शमूएल ८:१-९।

यो ध्यान दिनुपर्ने कुरा हो कि त्यस बेला इस्राएलले आफ्ना राजाका रूपमा परमेश्वरलाई मात्र होइन, तर शमूएलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीको आत्मालाई पनि अस्वीकार गर्‍यो, किनकि यसरी भनिएको छ, “तिनीहरूले मलाई त्यागेका छन्, र अन्य देवताहरूको सेवा गरेका छन्; त्यस्तै तिनीहरूले तिमीप्रति पनि गरेका छन्।”

“सैतानले... निरन्तर रूपमा नक्कली कुरालाई अघि सारिरहन्छ—सत्यबाट टाढा लैजानका लागि। सैतानको अन्तिम महाठगी यही हुनेछ कि उसले परमेश्वरको आत्माको गवाहीलाई प्रभावहीन तुल्याउनेछ। ‘जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू नष्ट हुन्छन्’ (हितोपदेश २९:१८)। साँचो गवाहीप्रति परमेश्वरका अवशिष्ट जनहरूको विश्वास डगमग्याउन सैतानले चतुराईपूर्वक, विभिन्न तरिकाहरूमा र विभिन्न माध्यमहरूद्वारा काम गर्नेछ।”

“गवाहीहरू विरुद्ध शैतानी प्रकारको घृणा प्रज्वलित गरिनेछ। तिनीहरूप्रति मण्डलीहरूको विश्वास डगमग्याउने काम शैतानको हुनेछ, यस कारणले: यदि परमेश्वरका आत्माका चेतावनीहरू, हप्कीहरू, र परामर्शहरूमा ध्यान दिइयो भने, शैतानले आफ्ना छलहरू भित्र्याउन र प्राणहरूलाई आफ्ना भ्रमहरूमा बाँधेर राख्न त्यति स्पष्ट बाटो पाउन सक्दैन।” Selected Messages, book १, ४८.

प्राचीन इस्राएलको धर्मतन्त्रका लागि अन्तिम छल केवल परमेश्वरको मात्र होइन, तर भविष्यवाणीको आत्माको समेत अस्वीकार थियो। ई.पू. १०९७ मा भएको त्यो अस्वीकारले सन् १८६३ को लाओडिसियाई सेभेन्थ-डे एड्भेन्टवादको अन्तिम छलको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। लैव्यवस्था २६ का “सात समय” परमेश्वरको वचन हुन्, र भविष्यवाणीको आत्माले “सात समय” का विषयमा भन्दछ कि यो “परिवर्तन गरिनु हुँदैन।”

“मैले देखें कि १८४३ को चार्ट प्रभुको हातद्वारा निर्देशित थियो, र यसलाई परिवर्तन गरिनु हुँदैन; कि अंकहरू उहाँले चाहनुभएको जस्तै थिए; कि उहाँको हात त्यस माथि थियो र केही अंकहरूमा भएको एउटा त्रुटिलाई लुकाइराख्यो, ताकि उहाँको हात हटाइएसम्म कसैले त्यसलाई देख्न नसकोस्।” Early Writings, ७४.

अगमवाणीको आत्माले “सात समय”लाई स्पष्ट रूपमा समर्थन गरिन्, र उहाँको त्यो समर्थन चार्टमा भएका संख्याहरू परिवर्तन नगर्नुपर्ने चेतावनी थियो, जसमा “सात समय” बीचको स्तम्भ र माथिल्लो दाहिने कुनामा अवस्थित छ। १८६३ मा उरियाह स्मिथको जाली चार्टसँगै, परमेश्वरको अस्वीकारमा प्राचीन इस्राएलद्वारा प्रतिरूपित आधारभूत सत्यहरूको क्रमिक अस्वीकार प्रकट भयो, र अगमवाणीको आत्माले १८६३ को विद्रोहलाई पहिचान गरिन्। १८६३ को विद्रोहको मिति इजकिएलको पुस्तकमा प्रस्तुत गरिएको भविष्यवाणीको रेखासँग मेल खान्छ। इतिहासको त्यस रेखामा निष्कर्ष यरूशलेमको विनाश थियो, जसले आइतवारको व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। १८६३ देखि चाँडै आउने आइतवारको व्यवस्था सम्मको अवधि, ईसा पूर्व १०९७ मा राजा शाऊलदेखि ईसा पूर्व ५८६ मा सिदकियासम्मको इतिहासद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो।

इ.पू. ५७३ को जुबिलीभन्दा चौध वर्षअघि जेदेकियाहलाई बाबेलमा बन्दी बनाएर लगियो। सत्रौँ जुबिली चक्र इ.पू. ६२२ मा आरम्भ भयो, र तिसौँ वर्षमा इजकिएल इ.पू. ५९१ मा एक याजकका रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्; त्यसपछि पाँच वर्षमा, इ.पू. ५८६ मा, यरूशलेम नष्ट भयो। ईस्वी ७० मा टाइटसद्वारा दोस्रो पटक नष्ट गरिँदा जुन वर्षको त्यही दिनमा यो नष्ट भएको थियो। इजकिएल एकको पद एक, यरूशलेमको विनाशभन्दा पाँच वर्षअघि र अध्याय चालीसको मन्दिर-दर्शनभन्दा उन्नाइस वर्षअघि पर्दछ।

हाम्रा बन्धुवाइको पच्चीसौँ वर्षमा, वर्षको आरम्भमा, महिनाको दशौँ दिनमा, सहर प्रहार गरिएको चौधौँ वर्षमा, ठीक त्यसै दिन परमप्रभुको हात ममाथि आयो, र उहाँले मलाई त्यहाँ पुऱ्याउनुभयो। इजकिएल ४०:१।

भूमिको शबाथको करारप्रति भएको आज्ञाभङ्गका कारण, परमेश्वरले स्पष्ट गर्नुभयो कि सातौँ वर्ष, जो भूमिको शबाथ हो, त्यसप्रति गरिएको आज्ञाभङ्गको श्राप “सात पल्ट” हुनेछ। “पल्ट” भनेको एक वर्ष हो, र “एक वर्ष” तीन सय साठी दिनको हुन्छ, अनि सात गुणा तीन सय साठी बराबर पच्चीस सय बीस वर्ष हुन्छ। मिलेराइटहरूले “पच्चीस सय बीस” भन्ने अभिव्यक्ति प्रयोग नगरेका हुन सक्छन्, तर तिनीहरूका दुवै पवित्र चार्टहरूले पच्चीस सय बीस वर्षलाई सङ्ख्यात्मक रूपमा चिन्हित गरेका थिए।

इस्राएलको उत्तरी राज्य र यहूदाको दक्षिणी राज्य दुवैमाथि सात पटकको श्रापको उद्घोषणा विलियम मिलरको पहिलो, अथवा तपाईं भन्न सक्नुहुन्छ, ‘आधारभूत,’ वा अझै तपाईं यसलाई “अल्फा” बुझाउनु भन्नुहुन्छ। सन् १८६३ मा लाओडिसियाई सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीले मिलरका आविष्कारहरूको आधारभूत बुझाइलाई अस्वीकार गर्‍यो; त्यस्ता “आविष्कारहरू” जसले मिलेराइट आन्दोलनको सम्पूर्ण आधारशिलालाई प्रतिनिधित्व गर्थे। प्रेरणाले यो हुन सक्ने कुरा प्रत्यक्ष रूपमा चेतावनी दिएको थियो, र यो भएको छ, र यो धेरै पहिले भएको थियो।

बाबेलको बन्धुआइपछि पुनर्निर्माण गरिएको मन्दिरको जग पहिलो आदेशको इतिहासकालमा, र दोस्रो आदेशभन्दा अघि, पूरा गरिएको थियो। मन्दिर दोस्रो आदेशको इतिहासकालमा पूर्ण रूपमा निर्माण गरिएको थियो। तेस्रो आदेशमा शाब्दिक प्राचीन इस्राएललाई राष्ट्रिय सार्वभौमिकता पुनर्स्थापित गरियो। विलियम मिलरले १७९८ मा आइपुगेको पहिलो स्वर्गदूतको प्रतिनिधित्व गरे, र १८४० को अगस्ट ११ मा त्यसलाई सामर्थ्य प्रदान गरियो। दोस्रो स्वर्गदूत जगहरू हालसकिएपछि आइपुग्यो, जसको प्रतिनिधित्व १८४३ को चार्टले गर्छ, जुन १८४२ को मे महिनामा प्रकाशित गरिएको थियो। १८४४ को पहिलो निराशामा, अर्थात् १८४४ को अल्फा निराशामा, दोस्रो स्वर्गदूत र साथै कुमारीहरूको दृष्टान्तमा उल्लिखित ढिलाइको समय पनि आइपुग्यो, र जब दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश एक्सेटर शिविर-सभामा सामर्थ्यवान् बनाइयो, तब मन्दिर पूरा भयो। त्यसपछि १८४४ को महान्, अर्थात् ओमेगा निराशामा, करारका सन्देशवाहक अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुभयो, तेस्रो आदेशबाट सुरु भई तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनमा समाप्त भएका तेईस सय वर्षहरूको परिपूर्तिमा।

योशियाहको अर्थ ‘परमेश्वरको आधार’ हो। राजा योशियाह होस् वा योशियाह लिच; दुवै आधारका प्रतीक हुन्, जसरी पहिलो आदेशको इतिहासमा प्रस्तुत गरिएको छ, र जसरी लेवीव्यवस्था तेइसको पहिलो बाइस पदहरूमा प्रस्तुत गरिएका वसन्तीय पर्वहरूले प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती आधारहरू, वसन्तीय पर्वहरू, र पहिलो आदेश—यी सबै १८४० र पहिलो स्वर्गदूतको सामर्थ्यप्राप्तिका प्रतीकहरू हुन्। इजकिएल अध्याय चालीस पद एकमा प्रस्तुत गरिएको ईसा पूर्व ५७३ को अक्टोबर २२, ईस्वी १८४४ को अक्टोबर २२ र मृतकहरूको न्याय प्रारम्भ भएको घटनाको प्रतीक हो, र साथै जीवितहरूको न्याय प्रारम्भ हुँदा सन् २००१ को सेप्टेम्बर ११ को पनि प्रतीक हो। यी लेखहरू पछ्याइरहेका जो कोहीले मैले प्रयोग गरिरहेका अनुप्रयोगहरू जान्नुपर्ने हो।

इजकिएल उहाँका लेखनहरूमा प्रतिपादित अगमवाणीसम्बन्धी इतिहासभित्रको एक प्रतीक हुन्। अध्याय आठको अन्त्यमा पच्चीस जना मानिसहरूले सूर्यलाई दण्डवत् गर्छन्, त्यहाँ इजकिएल उपस्थित छन्। त्यसपछिका अध्यायहरूमा पनि, जब ‘छाप लगाउने कार्य, जसको पछि वध गर्ने कार्य आउँछ,’ यरूशलेममाथि ल्याइन्छ, तब पनि उनी त्यहीँ छन्; एलन ह्वाइटले यस यरूशलेमलाई सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट कलीसिया भनेर पहिचान गर्नुहुन्छ। पहिलो एघार अध्यायहरूमा, इजकिएललाई उहाँका निर्देशनहरू ग्रहण गर्न स्वर्गीय पवित्रस्थानभित्र लगिन्छ, जसरी सन्

1844 मा मिलेराइटहरूलाई गर्न बोलाइयो, र जसरी अहिले यस आन्दोलनलाई गर्न बोलाईदैछ।

यसरी इजकिएल तिमीहरूका निम्ति एउटा चिन्ह हो; उसले जे-जे गरेको छ, त्यहीअनुसार तिमीहरूले पनि गर्नेछौ; अनि जब यो हुनेछ, तब तिमीहरूले जान्नेछौ कि म परमप्रभु परमेश्वर हुँ। इजकिएल 24:24।

जब यो आउँछ

जब हामी अन्तिम दिनहरूमा त्यस बिन्दुमा पुग्छौं जहाँ यहजेकेलले चित्रित गरेका कुराहरू परमेश्वरका जनहरूमा पुनः दोहोरिइरहेका हुन्छन्, तब हामी यहजेकेलको चिन्हसम्म आइपुगेका हुन्छौं। जब तिमीहरू जान्दछौ कि यहजेकेलले एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र तिमीहरू यसलाई विश्वास र समझको त्यस्तो स्तरमा जान्दछौ जसमा पवित्रीकृत अपेक्षा निहित हुन्छ कि यहजेकेलले आफ्ना लेखहरूमा चित्रित गरेको प्रत्येक कुरा अन्तिम दिनहरूमा एक लाख चवालीस हजारसँग सम्बन्धित पवित्र घटनाक्रमको प्रतीकात्मक रूप हो—जब तिमीहरू त्यो जान्दछौ, तब “तिमीहरूले जान्नेछौ” कि “परमप्रभु” नै “परमेश्वर” हुनुहुन्छ।

हामी यी विचारहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।